

σάμπυκα... χαλινόν ε 78 δαμασίφρονα χρυσόν). Con quel freno egli riuscì a compiere le sue grandi imprese, ma quelle redini d'oro furono anche la causa, per mancanza di moderazione, della sua rovina.

ADELMO BARIGAZZI

DE ARCHIL. FR. 306 WEST

Hesych. εὐόργοις

† ὄχος γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος.

νῦν ἐπὶ ψόγου, τοῖς μὴ ὄργιζομένοις ἐφ' οἵς δεῖ ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίον.

Archilochus trimeter iambicus adiudicatus est postquam Th. Bergk (*PLG* II, p. 439) ita locum interpretatus est: <Αρχίλ>οχος· <τλητὸν> γὰρ..., quem secuti sunt Fr. Lasserre et M. L. West (inter dubia tamen), non E. Diehl, F. R. Adrados, Io. Tarditi.

Coniecerim ὄχρὸν γὰρ... collato Hesychio ὄχρος· ὄχονύμενος, φερόμενος, videlicet τλητός. Etiamsi nullo alio loco invenitur, vox ὄχρος nequit, ut videtur, improbari; nam ut ex λυπέω λυπηρός et λυπρός, ita ex ὄχέω exstissem ὄχηρός et ὄχρός veri simile est; sed iamdudum illud apud Hesychium emendatum est in ὄχός, quod M. Schmidt in celebrata Hesychii editione recepit. Eustathius enim ad *Od.* 5.404 οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι οὐδ' ἐπιωγαί, verbis νηῶν ὄχοι explicatis φυλακτικοὶ τῶν νεῶν ἦσαν συνέχοντες αὐτάς, addit ὄχοι ab ὄχέω duci (ἐφ' ὃν αἱ νῆες ὄχονται καὶ παύονται) et βαρυτόνως (ὄχοι) dici posse.

De versus autem auctore nihil certi consequitur; nihil enim obstat, sive ὄχρόν sive ὄχόν legendum est, quominus prima lectio fuerit <Αρχίλ>οχος· <όχρὸν> (όχὸν) γὰρ... neque paucae sunt Hesychianae notae quae ad Archilochum revertuntur; nova tamen coniectura facilius intelligi potest quomodo textus pravitas orta sit.

Denique de fragmenti sententia vix dubitari potest: verba quae οὐδὲ τῷ προβάτου προβατέρῳ ὄντι ferenda sunt.

ADHELMUS BARIGAZZI